

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์เพื่อส่งเสริมด้านทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิด
และทฤษฎีพื้นฐานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันและแฮร์โรว์
เรื่อง ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

สุกมล ศักดิ์นำส่ง

จักรกฤษณ์ สิริริน

มนัสนันท์ หัตถศักดิ์

วรภาพร แก้วใส

กาญจนา โสมณวัฒน์

bopit_demco@hotmail.com

บทคัดย่อ

การเรียนการสอนนาฏศิลป์ มุ่งให้นักเรียนมีการเรียนรู้และมีพัฒนาการตามจุดประสงค์ การเรียนรู้ที่แตกต่างกันในหลายๆ ด้านพร้อมๆ กันด้วยการลงมือปฏิบัติจริง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะ พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมด้านทักษะปฏิบัติตามแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันและแฮร์โรว์ เรื่อง ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบ การจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมด้านทักษะปฏิบัติตามแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานรูปแบบ การเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันและแฮร์โรว์ เรื่อง ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย กลุ่มสาระ การเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) ศึกษาค่าดัชนี ประสิทธิภาพของการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมด้านทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันและแฮร์โรว์ เรื่อง ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 3) ศึกษาทักษะปฏิบัติ เรื่อง ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนตามรูปแบบการจัดการ เรียนรู้นาฏศิลป์ 4) ศึกษาเจตคติต่อการเรียนนาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียน โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมด้านทักษะปฏิบัติตามแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันและแฮร์โรว์ เรื่อง ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดท่าบันเทิงธรรม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ที่กำลัง

เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 34 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) รูปแบบการจัดการเรียนรู้ทางศิลปะ เพื่อส่งเสริมด้านทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติ ของซิมพ์สันและแฮร์โรว์ เรื่อง ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 มีค่าความเหมาะสมระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D.= 0.47) 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ 0.22 ถึง 0.64 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.90 3) แบบประเมินทักษะปฏิบัติ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ 0.77 ถึง 0.85 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.86 และ 4) แบบวัดเจตคติต่อการเรียนนาฏศิลป์ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ 0.32 ถึง 0.87 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.75 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัยพบว่า

1. การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ทางศิลปะเพื่อส่งเสริมด้านทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันและแฮร์โรว์ เรื่อง ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ คือ 1) แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ มี 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นการเตรียมความพร้อม ขั้นที่ 2 ขั้นการลงมือกระทำตามคำสั่ง ขั้นที่ 3 ขั้นการกระทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์ ขั้นที่ 4 ขั้นการแสดงออก ขั้นที่ 5 ขั้นการปรับปรุงและประยุกต์ใช้ ขั้นที่ 6 ขั้นสรุปผล 4) ระบบสังคม 5) หลักการตอบสนอง 6) ระบบสนับสนุน

2. การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ทางศิลปะเพื่อส่งเสริมด้านทักษะปฏิบัติตามแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันและแฮร์โรว์ เรื่อง ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ 82.13/82.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

3. ค่าดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทางศิลปะเพื่อส่งเสริมด้านทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันและแฮร์โรว์ เรื่อง ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

Abstract

The goal of teaching Thai dance is to promote students' learning and development according to different learning objectives in many areas simultaneously through hands-on practice. The researcher is therefore interested in developing an instructional management model to promote practical skills according to basic concepts and theories of Simpson and Harrow on Gesture of Thai Dance under Arts Learning Substance Group in grade 5 Level. The objectives of this research were 1) to develop an instructional management model to promote practical skills based on basic concepts and theories of Simpson and Harrow on Gesture of Thai Dance under Arts Learning Substance Group in grade 5 level to achieve the efficiency criteria (E_1/E_2) of 75/75, 2) to study effectiveness index of the developed instructional management model to promote practical skills based on basic concepts and theories of Simpson and Harrow on Gesture of Thai Dance under Arts Learning Substance Group in grade 5 level, 3) to study practical skills on Gesture of Thai Dance under Arts Learning Substance Group in grade 5 level of students taught with the developed instructional model, and 4) to study grade 5 students' attitudes towards the developed instructional management model to promote practical skills based on basic concepts and theories of Simpson and Harrow on Gesture of Thai Dance under Arts Learning Substance Group in grade 5 level. The sample of this study was 34 students in grade 5/1 who have been studying in the second semester, academic year 2022 at Watthabanthorntham school, Bang Yai Subdistrict, Bang Yai district, Nonthaburi Province under the Nonthaburi Provincial Administrative Organization.

The sample was selected based on a cluster random sampling. The research instruments consisted of 1) The instructional management model to promote practical skills based on basic concepts and theories of Simpson and Harrow on Gesture of Thai Dance under Arts Learning Substance Group in grade 5 level with the highest suitability ($\bar{x} = 4.57$, S.D.= 0.47), 2) The academic achievement test with a discriminative power between 0.22 and 0.64, a reliability of 0.90, 3) Practical skills assessment form with a

discriminative power between 0.77 and 0.85, a reliability of 0.86, and 4) Scale of measuring attitudes towards the developed instructional management model with a discriminative power between 0.32 and 0.87, a reliability of 0.75. Data were analyzed using statistics including percentage (%), mean ($\bar{x}$), and standard deviation (S.D.).

The results of this research indicated as follows:

1.The developed instructional management model to promote practical skills based on basic concepts and theories of Simpson and Harrow on Gesture of Thai Dance under Arts Learning Substance Group in grade 5 level consisted of six components, namely 1) Basic concepts and theories, 2) Objectives, 3) Instructional management process comprising 6 phases: Phase 1: Preparation, Phase 2: Action, Phase 3 : Complete Action, Phase 4 : Expression, and Phase 5 : Improvement and Application, Phase 6: Conclusion, 4) Social system, 5) Response principles, and 6) Support system.

2.The efficiency of the developed instructional management model to promote practical skills based on basic concepts and theories of Simpson and Harrow on Gesture of Thai Dance under Arts Learning Substance Group in grade 5 level was 82.13/82.50, which was higher than the set criteria.

3.The effectiveness index of the developed instructional management model to promote practical skills based on basic concepts and theories of Simpson and Harrow on Gesture of Thai Dance under Arts Learning Substance Group in grade 5 level was 0.6136, indicating the students' progress at 61.36%. Practical skills of the sample students taught with the developed instructional management model was at a good level ($\bar{x}$ = 10.32, S.D. = 2.69).

4. The sample's attitude towards the developed instructional management model was at a high level ($\bar{x}$ = 2.52, S.D. = 0.58).

ความเป็นมา (ภูมิหลัง)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีวิสัยทัศน์มุ่งเน้นในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด โดยเชื่อว่าทุกคน มีความสามารถ

เรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ จึงจะยึดประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพ โดยคำนึงถึง ความแตกต่างระหว่างบุคคล และพัฒนาการทางสมอง เน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้ ควบคู่ไปกับคุณธรรม ผู้สอนต้องคัดสรรกระบวนการเรียนรู้การออกแบบการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับศักยภาพและบริบทของผู้เรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีมาตรฐานการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 3)

นาฏศิลป์และดนตรีเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่แสดงออกถึงศิลปะและเอกลักษณ์ของชาติ มีความสำคัญในวิถีชีวิตของคนไทย ทั้งในพิธีการและในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นการจรรโลงใจ และแสดงถึงความรุ่งเรืองของชนในชาติ เริ่มตั้งแต่มีกำเนิดมาจากธรรมชาติ และดนตรีนาฏศิลป์ไทย มีลักษณะเฉพาะไม่เหมือนชาติใดๆ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ และการคิด ที่เป็นเหตุเป็นผลถึงวิธีการทางศิลปะ ความเป็นมาของรูปแบบ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และรากฐานทางวัฒนธรรม ตระหนักในคุณค่าและเกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะ สามารถค้นพบศักยภาพของตนเอง มีจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ มีสมาธิในการทำงาน มีระเบียบวินัย เคารพครูอาจารย์ และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

จากการศึกษาสภาพปัญหาในโรงเรียนที่ผู้วิจัยได้ปฏิบัติการสอนในรายวิชานาฏศิลป์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ผู้เรียนยังไม่ได้รับการแนะนำและฝึกปฏิบัติทักษะตามขั้นตอน ที่เหมาะสม และไม่สามารถรับรองความรู้มาปฏิบัติทักษะทางด้านนาฏศิลป์ได้ในสถานการณ์จริง การจัดการเรียนรู้ นาฏศิลป์ยังขาดความหลากหลาย ยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน จึงส่งผลให้ผู้เรียนขาดความสนใจ ขาดความกล้าในการแสดงออก ขาดความมั่นใจในการปฏิบัติกิจกรรมกับเพื่อนในห้องเรียน เพื่อให้การจัดการเรียนวิชานาฏศิลป์ มีวิธีการและขั้นตอนที่เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน โดย “ชิมพ์ชัน” ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติไว้ว่า ทักษะเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับการพัฒนาของผู้เรียน ทักษะปฏิบัติ จะเกิดขึ้นได้ด้วยการ และร่วมกับแนวคิดการจัดการเรียนตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ ซึ่ง “แฮร์โรว์” ได้จัดลำดับขั้นของการเรียนรู้ทางด้านทักษะปฏิบัติไว้ 5 ขั้น นอกจากนั้นยังสามารถส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาครบทั้ง 5 ด้าน ตามวัตถุประสงค์ของการเรียนนาฏศิลป์ ซึ่งได้แก่ การพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ให้มีศักยภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์เพื่อส่งเสริมด้านทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของชิมพ์ชันและแฮร์โรว์ เรื่อง ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

2. ศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์เพื่อส่งเสริมด้านทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันและแฮร์โรว์ เรื่อง ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนวัดท่าบันเทิงธรรม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวน นักเรียน 65 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนวัดท่าบันเทิงธรรม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน นักเรียน 34 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

ตัวแปรในการวิจัย

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ นาฏศิลป์ เรื่อง ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย เพื่อส่งเสริมด้านทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดและทฤษฎี พื้นฐานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันและแฮร์โรว์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่

3.2.1 ด้านทักษะปฏิบัติ

3.2.2 เจตคติต่อการเรียนนาฏศิลป์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมด้านทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิด และทฤษฎีพื้นฐานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันและแฮร์โรว์ เรื่อง ภาษาท่าทาง นาฏศิลป์ไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับชั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ลำดับขั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนเป็น 3 ระยะดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาบริบท วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้

ระยะที่ 3 นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ และประเมินประสิทธิภาพ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลจากการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ฐานศิลปะ เพื่อส่งเสริมด้านทักษะปฏิบัติ เรื่อง ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย ตามแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติ ของ ชิมพ์ชันและแฮร์โรว์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนวัดท่าบันเทิงธรรม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 34 คน สามารถแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

ตอนที่ 1 การหาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ฐานศิลปะ เพื่อส่งเสริมด้านทักษะปฏิบัติ เรื่อง ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย ตามแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของชิมพ์ชันและแฮร์โรว์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หาประสิทธิภาพกระบวนการได้มาจากแบบวัดทักษะปฏิบัติระหว่างเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ปรากฏผลดังตาราง 1

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)

ของแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทางศิลปะ เพื่อส่งเสริมด้านทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันและแฮร์โรว์ เรือง ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

แผนที่	จำนวน นักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)
1	-	-	-	-	-
2	34	15	423	12.44	0.62
3	34	15	410	12.06	0.63
4	34	15	429	12.62	0.79
5	34	15	423	12.44	0.75
6	34	15	412	12.12	0.69
7	34	15	417	12.26	0.88
8	34	15	419	12.32	0.67
9	34	15	418	12.29	0.69
รวม			3351	98.56	2.21
ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย 82.13					
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) 82.13					

จากตาราง 1 พบว่า คะแนนทักษะปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 98.56 คิดเป็นร้อยละ 82.13 แสดงว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 82.13

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทางศิลป เพื่อส่งเสริมด้านทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันและแอร์โรว์ เรื่อง ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (40 คะแนน)	จำนวนนักเรียน	คะแนนรวม
38	3	114
35	12	420
32	11	352
31	5	155
29	1	29
27	1	27
25	1	25
รวม	34	1122
คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)		33.00
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)		1.04
ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย		82.50

จากตาราง 2 พบว่า คะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 33.00 S.D = 1.04 คิดเป็นร้อยละ 82.50 แสดงว่า ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 82.

ตาราง 3 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทางศิลป เพื่อส่งเสริมด้านทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติ ของซิมพ์สันและแอร์โรว์ เรื่อง ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผลการเรียน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	135	98.56	2.21	82.13
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	40	33.00	1.04	82.50
ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้ (E_1/E_2) เท่ากับ 82.13/82.50				

จากตาราง 3 พบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 82.13 ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 82.13 ดังนั้น แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทางศิลป เพื่อส่งเสริมด้านทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติ

ของชิมพ์ชันและแอร์โรว์ เรื่อง ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จึงมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 82.13/82.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

ตอนที่ 2 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมด้านทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของชิมพ์ชันและแอร์โรว์ เรื่อง ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1) การหาค่าดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมด้านทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของชิมพ์ชันและแอร์โรว์ เรื่อง ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมด้านทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของชิมพ์ชันและแอร์โรว์ เรื่อง ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งได้มาจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน กลุ่มทดลอง ปรากฏผลดังตาราง 4

ตาราง 4 แสดงค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้รูปแบบการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมด้านทักษะปฏิบัติ เรื่อง ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย ตามแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของชิมพ์ชันและแอร์โรว์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

จำนวนนักเรียน	ผลรวมของคะแนน (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)		ดัชนีประสิทธิผล (E.I.)
	ทดสอบก่อนเรียน	ทดสอบหลังเรียน	0.6136
34	744	1122	

จากตาราง 4 พบว่า ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมด้านทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของชิมพ์ชันและแอร์โรว์ เรื่อง ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเท่ากับ 0.6136 หรือคิดเป็นร้อยละ 61.36

2) การประเมินทักษะปฏิบัติของนักเรียนที่ได้เรียนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมด้านทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานรูปแบบการเรียนการสอน

ทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันและแอร์โรว์ เรื่อง ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์จากแบบประเมินทักษะปฏิบัติของนักเรียนที่ได้เรียนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมด้านทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันและแอร์โรว์ เรื่อง ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ดังตาราง 5

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ร้อยละ (%) การประเมินทักษะปฏิบัติของนักเรียนที่เรียนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมด้านทักษะปฏิบัติ เรื่อง ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย ตามแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันและแอร์โรว์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ร้อยละ %	ระดับคุณภาพ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	-	-	-	-
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	12.44	0.61	82.94	ดี
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	12.06	0.60	80.39	ดี
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	12.62	0.81	84.12	ดี
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	12.44	0.61	82.94	ดี
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	12.12	0.47	80.78	ดี
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7	12.26	0.75	81.76	ดี
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8	12.32	0.58	82.16	ดี
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9	12.29	0.57	81.96	ดี
รวมเฉลี่ย/ร้อยละ	12.31	2.21	82.13	ดี

จากตาราง 5 พบว่า นักเรียนที่เรียนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมด้านทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันและแอร์โรว์ เรื่อง ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีคะแนนการประเมินทักษะปฏิบัติ อยู่ในระดับคุณภาพดี โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 12.31 S.D. = 2.21) คิดเป็นร้อยละ 82.13 และเมื่อพิจารณาเป็นรายแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่าแผนที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ แผนที่ 4 เรื่อง การรำตีบท ($\bar{X}$ = 12.61 S.D. = 0.81) และแผนที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ แผนที่ 3 เรื่อง ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ ($\bar{X}$ = 12.05 S.D. = 0.60)

3) การวัดเจตคติต่อการเรียนนาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์จากแบบวัดเจตคติต่อการเรียนนาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 ที่ได้เรียนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมด้านทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันและแอร์โรว์ เรื่อง ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ดังปรากฏผลในตาราง 6

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับเจตคติต่อการเรียนนาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ เจตคติ
ด้านความรู้			
1. การเรียนการสอนนาฏศิลป์ทำให้นักเรียนเข้าใจถึงความสำคัญของภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทยได้อย่างถูกต้อง	2.58	0.57	มาก
2. การเรียนการสอนนาฏศิลป์ช่วยให้นักเรียนค้นพบความสามารถทางนาฏศิลป์ของตนเอง	2.65	0.55	มาก
3. การเรียนการสอนนาฏศิลป์ควรใช้วิธีการแบบสาธิตให้นักเรียนดู	2.54	0.60	มาก
4. กิจกรรมการเรียนการสอนควรจัดให้เหมาะสมกับความต้องการและความสนใจ	2.38	0.62	ปานกลาง
5. กิจกรรมการเรียนการสอนนาฏศิลป์บางชนิดไม่เหมาะกับนักเรียน	2.50	0.57	มาก
6. การฝึกซ้อมนอกเวลาเป็นสิ่งจำเป็นในการเพิ่มทักษะทางนาฏศิลป์	2.46	0.57	ปานกลาง
7. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความสนใจ	2.46	0.60	ปานกลาง
8. นาฏศิลป์มีความสำคัญในการพัฒนาการเจริญเติบโตของร่างกาย	2.54	0.57	มาก
9. นาฏศิลป์เป็นการออกกำลังกายอีกแบบหนึ่ง	2.62	0.56	มาก
10. การแสดงทางด้านนาฏศิลป์เป็นการออกกำลังกายจะช่วยป้องกันโรคภัยไข้เจ็บได้	2.50	0.57	มาก
รวม	2.52	0.58	มาก

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับเจตคติ
ด้านความรู้สึก			
11. นาฏศิลป์เป็นวิชาที่นักเรียนได้แสดงออกอย่างอิสระ	2.50	0.57	มาก
*12. นาฏศิลป์เป็นวิชาที่ใช้แต่การทำตามไม่ได้ใช้ความคิด	2.65	0.55	น้อย
13. นาฏศิลป์ควรเป็นวิชาบังคับทุกระดับชั้น	2.35	0.58	ปานกลาง
14. นาฏศิลป์เป็นวิชาที่น่าสนใจ	2.50	0.60	มาก
*15. นาฏศิลป์เป็นวิชาที่หนักเกินไปไม่เหมาะกับนักเรียน	2.50	0.60	มาก
16. การมีสุขภาพสมบูรณ์เป็นสิ่งสำคัญสำหรับคนที่ฝึก ทักษะทางนาฏศิลป์	2.54	0.57	มาก
17. การฝึกนาฏศิลป์ทำได้ยาก	2.65	0.55	มาก
18. ความสามัคคีจะเกิดขึ้นได้ถ้าได้ฝึกเป็นทีม	2.50	0.60	มาก
19. นาฏศิลป์ทำให้นักเรียนมีจิตใจเข้มแข็ง	2.54	0.57	มาก
20. นาฏศิลป์ทำให้ได้ทราบถึงน้ำใจของเพื่อน	2.62	0.56	มาก
รวม	2.53	0.58	มาก
27. ข้าพเจ้าจะตั้งใจฝึกทักษะนาฏศิลป์ทั้งที่รู้ว่ายาก	2.38	0.59	ปานกลาง
*28. การแสดงทางนาฏศิลป์เป็นสิ่งที่น่าอับอายเมื่อเราทำ ท่าทางผิดไป	2.50	0.60	น้อย
29. ข้าพเจ้าจะวางแผนการเรียนเช่นเดียวกับวางแผนในการ ฝึกทักษะนาฏศิลป์	2.62	0.56	มาก
30. นักเรียนสามารถนำวิธีการคิดแก้ปัญหาในการแสดง นาฏศิลป์ไปใช้ในการเรียนวิชาอื่น ๆ ได้	2.46	0.60	ปานกลาง
รวม	2.51	0.59	มาก
โดยรวม	2.52	0.58	มาก

หมายเหตุ * คือ เจตคติด้านลบ

จากตาราง 6 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้เรียนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ นาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมด้านทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานรูปแบบ การเรียนการสอน ทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันและแฮร์โรว์ เรื่อง ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ มี เจตคติต่อการเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.52$ S.D. = 0.58) และมีเจตคติทางลบต่อการเรียน นาฏศิลป์อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

อภิปรายผล

ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมด้านทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิด และทฤษฎีพื้นฐานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันและแอร์โรว์ เรื่อง ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่ามีประเด็นสำคัญที่ควรอภิปราย ดังนี้

1. การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมด้านทักษะปฏิบัติ เรื่อง ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย ตามแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันและแอร์โรว์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า มีคุณภาพเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมด้านทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันและแอร์โรว์ เรื่อง ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมด้านทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิด และทฤษฎีพื้นฐานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันและแอร์โรว์ เรื่อง ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

สรุปได้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมด้านทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิด และทฤษฎีพื้นฐานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันและแอร์โรว์ เรื่อง ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น สามารถเสริมสร้างความสามารถทางด้านทักษะปฏิบัติให้กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และส่งผลให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนนาฏศิลป์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนี้ เป็นการเสริมสร้างความสามารถทางด้านทักษะปฏิบัติของนักเรียน โดยการสร้างองค์ความรู้ใหม่ และการฝึกทักษะปฏิบัติ จึงควรศึกษาแต่ละองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นอย่างลึกซึ้ง เพื่อให้สามารถนำรูปแบบการเรียนรู้ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะในสาระหรือเรื่องอื่น ๆ และในแต่ละระดับชั้น

2.2 ในการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ทางศิลปะ เพื่อส่งเสริมด้านทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันและแฮร์โรว์ เรื่อง ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนต้องปรับทัศนคติต่อการจัดการเรียนรู้ คือ ต้องมีความเชื่อว่านักเรียนทุกคนสามารถพัฒนาได้ เป็นผู้ที่กระตือรือร้น อยากรู้ อยากเรียน พัฒนาตนเองได้ สามารถสร้างองค์ความรู้ที่มีความหมายต่อตนเอง และเชื่อมโยงความรู้ ประสบการณ์ ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของผู้เรียนได้ ซึ่งจะเป็นส่วนผลักดันให้ครูผู้สอนสามารถจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ได้อย่างต่อ

สรุป

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and development) มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ทางศิลปะ เพื่อส่งเสริมด้านทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันและแฮร์โรว์ เรื่อง ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ตามเกณฑ์ 75/75
- 2) ศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ทางศิลปะ เพื่อส่งเสริมด้านทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันและแฮร์โรว์ เรื่อง ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
- 3) ศึกษาทักษะปฏิบัติด้านนาฏศิลป์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทางศิลปะ เพื่อส่งเสริมด้านทักษะปฏิบัติตามแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันและแฮร์โรว์ เรื่อง ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ทางศิลปะ เพื่อส่งเสริมด้านทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานรูปแบบการเรียน การสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันและแฮร์โรว์ เรื่อง ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทางศิลปะ เพื่อส่งเสริมด้านทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันและ แฮร์โรว์ เรื่อง ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ แบบประเมินทักษะปฏิบัติด้านนาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นแบบประเมินทักษะปฏิบัติที่ให้คะแนนแบบรูปกริ จำนวน 3 ด้าน รวม 5 รายการ และแบบวัดเจตคติต่อการเรียนนาฏศิลป์ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ จำนวน 30 ข้อ การวิเคราะห์ข้อมูล คำนวณหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ.(2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- .(2559). **แนวทางการเรียนการสอน : ยุคปฏิรูปใหม่ สำหรับครูชั้นพื้นฐาน** .
พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กาญจนา เกียรติประวัติ.(2554). **นวัตกรรมทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและ
การสอนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กุญชรี คำชาย.(2550). **จิตวิทยาการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ : เทคนิคพรินต์.
- กุลธิดา เหมเพชร.(2552). **การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาโดยใช้ทฤษฎี
พหุปัญญาเป็นฐานเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาของนักเรียน
ระดับประถมศึกษา**. วิทยานิพนธ์กศ.ม. กรุงเทพฯ ; จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เครือจิต ศรีบุญนาค.(2558). **การพัฒนาเพลงพื้นเมือง**. สุรินทร์ : ภาควิชาดนตรี คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- จิระพร ชะโน.(2551). **การพัฒนารูปแบบการสอนสื่อความหมายเพื่อลดพฤติกรรมที่เป็น
ปัญหาในเด็กออทิสติกก่อนวันเรียน**. วิทยานิพนธ์ ศษ.ต. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ฉวีวรรณ สีสม.(2555). **การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ในหน่วย
การเรียนรู้วิชาเคมีทั่วไปสำหรับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา**. วิทยานิพนธ์
กศ.ด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชนัย วรรณะลี.(2539). **การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติต่อหน่วยการเรียนการสอน
ของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช.(2555). **คู่มือการเขียนแผนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ**. กรุงเทพฯ : แม็ค.
- ชาญชัย ยมดิษฐ์.(2548). **เทคนิคและวิธีการสอนร่วมสมัย**. กรุงเทพมหานคร : หลักพิมพ์.
- ณัฐกฤตา กาสีไธ.(2554). **การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ตามแนวคิด
ปัญญาศึกษาของเด็กปฐมวัย**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ถวัลย์มาศจรัส และวรรณิสมานสารกิจ.(2547). **นวัตกรรมการศึกษา ชุดเอกสารประกอบการสอน
นาฏศิลป์ไทย**. กรุงเทพฯ : ธารอักษร.
- ทศนา แคมมณี. (2554). **ศาสตร์การสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 16. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- .(2555). **การพัฒนารูปแบบการสอนคิดขั้นพื้นฐาน สำหรับครูประถมศึกษา**.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- นวลจิตต์ เขาวีรติพงศ์.(2555). **การพัฒนารูปแบบจัดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะปฏิบัติ สำหรับครูวิชาชีพ**. วิทยานิพนธ์ ค.ด. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บังอร อนุเมธางกุล.(2553). **พฤติกรรมการสอนนาฏศิลป์**. สงขลา : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- บุญชม ศรีสะอาด.(2553). **พื้นฐานการวิจัยการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 6. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย มหาสารคาม
- บุญสม สุขุมลพพงษ์.(2536). **พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาเอกนาฏศิลป์ใน สถาบันราชภัฏอุดรธานีตามทัศนะของนักศึกษา**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการอุดมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- บุษกร พรหมหล้าวรรณ. (2549). **การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียน วิชานาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการจัดการกิจกรรม การเรียนการสอนแบบ 4 MAT**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิตสาขาวิชาการ อุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ประสาธ เนืองเฉลิม.(2554). **วิจัยการเรียนการสอน**. มหาสารคาม : อภิชาติการพิมพ์.
- เผชิญ กิจระการ.(2559). “ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index),” **วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม**. 8(16) : 30-36 ; กรกฎาคม.
- พจมาลย์ สมรรถบุตร.(2558). **แนวความคิดประดิษฐ์ทำรำเซิ้ง**. สำนักงานส่งเสริมวิชาการ : สถาบันราชภัฏอุดรธานี.
- พรรณี ชูทัย เจนจิต. (2545). **จิตวิทยาการเรียนการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ. เสริมสินพรเพรสส์เท็ม.
- Davies, I. K. (1971). **The Management of Learning**. London : McGraw-Hill.
- Evans, E. and D. Cable. (2011). “Evidence of Improvement in Account Students Communication Skills,” **International Journal of Educational Management**. 2(25) : 311-327.
- Garrison, R. C. & Morgan, R. (1984). **Educational Psychology**. Ohio : Charles E. Merrill.
- Gagne, Robert M. & Briggs, Leslie . **Principle of Instructional Design**. New York : Holt Rinehart & Winton.
- Harrow, A. (1972). **A Taxonomy of the Psychomotor Domain : A Guide for Developing Behavioral Objectives**. New York : Longman.

- Joyce, B. and M. Weil. (1986). **Models of Teaching**. 3rded. Massachusetts : Allyn and Bacon
- _____. (1992). **Models of Teaching**. Boston : Allyn and Bacon.
- _____. (2000). **Models of Teaching**. 4thed. Boston : Allyn and Bacon.
- Mehrens, W. and J.L. Irvin. (1984). **Measurement and Evaluation in Education and Psychology**. New York : Holt, Rinhart and Winston Inc.
- Saylor Galen J., Alexander, William M., and Arther J Lewis. (1981). **Curriculum Planning for Better Teaching and Learning**. 4 th ed. New York: Holt Rinchart and Winston.
- Simpson, D. (1972). **Teaching physical education : A system approach**. Boston : Houghton Mufflin.
- Tucker, A.C. (1986). “Evaluating Beginning Text Books,” **English Teaching**. p.6. New York : Teacher College, Columbia University.